

ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಪಾಠ

■ ವೇದಾವತಿ ಎಚ್.ಎಸ್.

ಅಕ್ಷರನಿಗೆ ತಾನೊಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಡಳಿತಗಾರನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವೇಷವನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡನು. ಅಕ್ಷರನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಆಗ್ರಾ ನಗರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು.

ಅಕ್ಷರನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಬೀರಬಲ್ಲನಿಗೆ, ಒಬ್ಬ ರಾಜನಾದವನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರ ವೇಷದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸುತ್ತಿರುವುದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುರಕ್ಷಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಬೀರಬಲ್ಲನು 'ಮಹಾಪ್ರಭು, ನನಗೇಕೋ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಜೀವನವು ಅಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಅಕ್ಷರನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಆದರೆ ಬೀರಬಲ್ಲನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೇ ಅಕ್ಷರ ಬೀದಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯಂತೆ ಹೊರಟೇ ಹೋದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ತನ್ನನ್ನು ಯಾರೋ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಆಗ ಅಕ್ಷರನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಅಕ್ಷರನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ 'ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

'ಅಲೆವಾರಿ' ಎಂದು ಅವನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. 'ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಏನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ?' ಎಂದು ಅವನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ಕೇಳಿದನು.

'ನಾನು ಅಲೆಯುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅಕ್ಷರನು 'ನೀನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವೆ?' ಎಂದು ಅವನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದನು.

'ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ' ಎಂದು ಅವನಿಂದ ಉತ್ತರ ಬಂದಿತು.

ಇವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಕ್ಷರನಿಗೆ ವಿಪರೀತವಾದ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಕೋಪದಿಂದ 'ನೀನು ಯಾರಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ?' ಎಂದಾಗ, ಆ ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು 'ಗೊತ್ತಿದೆ, ನೀನೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿರಬೇಕು' ಎಂದನು.

'ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ದೇಶದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಈ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯಮುದ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡು.

ಚಿತ್ರ: ಶಶಿಧರ ಹಳೇಮನಿ

ಆಗ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ' ಎಂದನು.

ಅಕ್ಷರನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಅಪರಿಚಿತನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅವನು ರಾಜ್ಯಮುದ್ರೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದನು. ಆಗ ಅಕ್ಷರನಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು. ಅವನು ಒಂದೇ ಸಮನೆ 'ಕಳ್ಳ! ಕಳ್ಳ! ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ... ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ' ಎಂದು ಅಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡನು.

ಜನರ ಗುಂಪೊಂದು ಅಕ್ಷರನ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ ಓಡಿ ಬಂದಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಕ್ಷರನು 'ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ. ಅವನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಿಡಬೇಡಿ' ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡನು. ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಆ ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಜನರ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ 'ಮೂರ್ಖ ಜನರೇ, ನಾನು ಯಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಈ ದೇಶದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯಮುದ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ. ಆಗ ನಂಬಿಕೆ ಬರಬಹುದು' ಎಂದನು.

ಜನರು ರಾಜ್ಯಮುದ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಅವನೇ ರಾಜನೆಂದು ತಿಳಿದು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಅಪರಿಚಿತನಲ್ಲಿ 'ಮಹಾಪ್ರಭು ನಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಈ ಹುಚ್ಚನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು' ಎಂದರು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಕ್ಷರನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. 'ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಅರಮನೆಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕು' ಎಂದು

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ತೆರಳಿದನು.

ಅಕ್ಷರನಿಗೆ ಬೀರಬಲ್ಲನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಾಯಿತು. 'ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೀರಬಲ್ಲನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನು ನನಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆದರೂ ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ದಿಕ್ಕಿರಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದೆ. ಈಗ ಅವನನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸಲಿ?' ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದನು.

ಅಕ್ಷರನು ಕೊಠಡಿಯ ಒಳಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಪೊಟ್ಟಣವೊಂದು ಕಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ರಾಜ್ಯಮುದ್ರೆ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಬರೆದ ಪತ್ರವೊಂದು ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಅದರಲ್ಲಿ 'ಮಹಾರಾಜ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಆಗಾಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ರಾಜಭಟ್ಟರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀವೊಬ್ಬರೇ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗುವುದು ಕ್ಷೇಮಕರವಲ್ಲ. ಇಂದು ನೀವು ರಾಜ್ಯಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಏನಾದರೂ ದೊಡ್ಡದಾದ ಅನರ್ಥವಾಗಬಹುದಿತ್ತು' ಎಂಬುದಾಗಿ ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಬೀರಬಲ್ಲನ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರವಾಗಿತ್ತು.

ಅದನ್ನು ಓದಿ ಅಕ್ಷರನು 'ಓಹೋ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಬೀರಬಲ್ಲನ ಕೆಲಸ? ಆದರೆ ನನಗೇನು ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು' ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಬೀರಬಲ್ಲನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದನು.